

İlahi Aşkım Mormenekşem 5B1 Bölüm

– Ali Özdemir · 10 Ekim 2016

5.BÖLÜM

DENİZLİ’NİN YOLLARI

b) İlk Ateş

1245 Ağustos – DENİZLİ

Denizli horozlarının ötmeye başlamasıyla yola koyulduk. Kınıklı Köyü Kaleiçi’nden iki fersah güneye düşüyormuş. Öğlenden önce köye varırız inşallah. Kınıklı köyünde hayvan pazarı ve mezbaha mevcutmuş. Canlı hayvanlar ve alacağımız ham deriler üzerinde ders nitelikli bilgi vereceğim. Yanımda Sinan ve atölyemde yetiştirdiğim yiğitlerim var.

Söyleyin bana! Ahi Babamızın sözlerine katılmamak mümkün mü?

“Cenab-ı Allah, tekkesine kapanmış, dünyadan elini eteğini çekmiş, sofuluğu emretmiyor, Allah’ın rızasını almak için hayatını kazanmak için diyar diyar dolaşmak ve her sanat ve zanaatı öğrenerek, öğrendiklerini de insanoğluna öğretmek gerekiyor...”

Bizim felsefemiz de budur. Amacımız tekkeleri bilim ve ilim yuvası yapmaktır. Karanlıklara teslim etmek değildir. Karanlıkların güçlerine piyon olmamaktır. Eğer biz bu toprakları, kanımızın son damlasına kadar kazıyarak aldıysak yine bu toprakları kanımızın son damlasına kadar korumasını da biliriz.

Ey Ulu Hakanlar, Ulu Kağanlar, Ulu Hanlar! Türk’ün gücünü düşmana Çin Seddi çektirerek durdurulamayacağını göstermiş olan bir milletin torunları olarak; değil Anadolu topraklarına set çekmek bir karış kanlı toprağımıza göz diken soysuzu köpek leşinden beter yapacağımıza dair Türk’ün kutsal şerefi ve namusu üzerine yemin ederiz!

{{

Köy, hafif eğimli bir yamaçta, yeşillikler içerisinde, bahçeler içerisinde, gül kokuları arasında...

Bu arada yüreğime bir sızı girdi. İnce, sürekli bir sızı... Bir taşa oturmaya çalıştım.

- Vuslat Ağam! Hayırdır ne oldu sana? Dur bir kolunu ver bana, şöyle ağırdan oturuver!
- Tamam Sinan’ım. Biraz kollarımı, bileklerimden beri hafif hafif ovuver. Kalbime bir sızı girdi.
Anlayamadım.

- Böyle iyi oluyor mu? Başka yapacağım bir şey var mı ağam?
- Sağ ol Sinan’ım. Faydası oldu. Biraz dinlenelim, sonra yola devam ederiz.

“Geçmiş olsun ustam!” dedi yiğitlerim. “Sağ olun yiğitlerim.” dedim onlara.

Sanki köyden bir işaret, bir emare geldi ve kalbime saplanıvermişti; o an anlayamadım. Bu yaşıma kadar vücudumda herhangi bir azamda bir ağrı, sızı olmamıştı. Fakat özellikle Kırlangıç’ın menekşeleri beni mest ederdi. Onları görmezsem yüreğim sızlardı. Eğer özlediysen onları gece de olsa dağlara gider

özlemimi giderirdim. Bugünkü sızı farklıydı. Bende ağır bir hasar bıraktı. Hayırdır inşallah diyelim hayrolsun... Bilemedim neyim olduğunu...

Biraz dinlendikten sonra köye girdik ve ilk önce muhtarla tanıştık. Muhtar, Salih Ağa imiş; elli küsur yaşında, hafif kırılmış saç ve sakalı ile bizi hoş karşıladı. Konağına davet etti. Bize soğuk yayık ayrıntı ikram ettiler. Misafırperverlikte kusur etmediler. Sonra muhtar Salih Ağa ile beraber ilk önce hayvan pazarına gittik. Denizli'nin civar kazalar ve köylerinden getirilen büyükbaş ve küçükbaş hayvanların alıcılarıyla buluştukları yerd. Pazarın ucu bucağı görünmüyordu. Her çeşitten, her cinsten büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar mevcuttu.

Talebelerime en iyi derinin hangi hayvandan çıkacağını, hayvanın nasıl beslenmesi gerektiğini, kısacası ham deri önümüze gelmeden önce canlı deride bulunması gereken özellikleri canlı canlı anlattım. Talebelerim pür dikkat dinlediler. Kalbimdeki sızı nedeniyle de kısa ve öz anlattım. Çünkü daha mezbahaya gideceğiz ve hayvanların kesimine tanık olacağız.

İkinci ezanı ile çalışmamız bitmişti. Mezbahadan iki eşek yükü ham deri aldık. Onları atölyede kullanacağım. Muhtar Salih Ağa konağına davet etti ve tandırda et yaptırdığını söyledi. Kıramadım. Yalnız akşam olmadan yola düşmemiz gerekiyor. Tekrar Muhtar Salih Ağanın konağı vardık.

{{

“Bilemezdim o ateş bir gün beni yanmaktan beter edeceğini.”

Bahçedeki testiden su içmek için çardağın köşesine varırken birden göz göze geliverdik. Anlatılmaz, yaşanır denilir normalde ama ben anlatacağım. Gözlerindeki ateş şimşek gibi yakıverdi. Allah'ım beni ateşte yakma için mi yarattın? Artık acılara dayanamıyorum. Sana dua ederken hep;

Ey güneşi doğudan doğurup batıdan batıran...

Ey ovaları büküm büküm büküp dağları yaratan...

Ey milyonlarca canlının, “bana kulluk ediyorlar” diye geçmiş günahlarını affeden...

Ey Er-Rahmân, (Esirgeyici)

Ey Er-Rahîm, (Bağışlayıcı)

Ey El-Gaffâr, (Mağrifeti pek çok)

Ey El-Vehhâb (Her türlü nimeti devamlı bağışlayan)

Ey El-Kerîm, (Lütfu ve keremi çok bol, çok geniş)

Ey Es-Sâmed, (İhtiyaçları ve sıkıntıları gideren tek merci)

Ey El-Evvel, (İlk)

Ey El-Ahir, (Son)

Ey doksan dokuz güzel ismi kendinde toplayan “Esmâü'l-Hüsna”

Bir garip kulundum. Ellerim sadece senin rızan için, sadece senin için semaya kalkar, sadece sana kulluk eder... Beni dünyanın en güzeli ile mi imtihan ediyorsun? Allah'ım insanları yaratırken neden herkesi aynı renkte, aynı şekilde, aynı güzellikte yaratmadın? Allah'ım beni sabır ile mi ölçüyorsun!

Dayanacak gücüm kalmadı! Ellerim, ayaklarım boşaldı... Bugüne kadar gördüklerim, duyduklarım, yaşadıklarım hepsi hikâye oldu... Bugün beni yeniden yarattın. Dünyayı başa çevirip bana ateşin ilk buluşmasını mı göstermek istedin? Yoksa bana aşkı nasıl yarattığını mı göstermek istedin? Allah'ım ben

bir garip kulunum! Bana kaldıramayacağımdan fazla yük yükleme!

Gözler menekşeleri kışkandıracak gözler... Dünyadaki tüm menekşeleri topla böyle bir rengi oluşturamazlar... Dünyadaki tüm çiçekleri bir araya getir böyle göz yok Allah'ım...

- Ağam bu testinin suyu daha soğuk!

Vücudumda ne kadar aza varsa hepsi çözüldü. İliklerim boşaldı. Acaba ölürlen bu kadar acı çeker miyim?

Ey on sekiz bin âlemin Yaratıcısı! Sana hep Peygamberimizin duası ile niyaz ederdim;"Allah'ım sevgini ve seni sevenin sevgisini ve seni sevmeye beni yaklaştıranın sevgisini bana nasip et." Yoksa dualarımı makamında kabul mü ettin ?

Ey gözleri bin güzele bedel olan dilber! Ey bir bakışı ile bin defa öldüren dilber! Ey on sekiz bin âlemde bir tane olan dilber! Ey uğruna değil bir gün değil bin yıl kölesi olunacak dilber! Ey uğruna âlemdeki tüm gülleri yollarına serilecek dilber! Ey uğruna âlemdeki tüm bülbülleri yoluna serenat yaptıran dilber! Ey uğruna bir kere doğulup bin kere kurban olunacak dilber! Ey Aslıları, Züleyhaları, Zühreleri, Şirinleri bir celsede silen dilber! Allah kendi yüzünü insanların en sevdiklerinin yüzünde gösterirken, ey Allah'ın güzelliğini kendinde gösteren dilber!

Acaba ölsem bu kadar acıyı çeker miyim?

Ey gönül! Ey kalbim! Ey derdi bin ken sonsuz dertler eklenen yüreğim! Ey garibim! Ey Allah'ın en garip kulu! Sen bana Allah'ın kutsal emanetisin. Sana haksızlık yaptım. Sana acıların en acısı ile tattırdım... Keşke bende olmayaydın, ah kalbim!

{{

Eve varıncaya kadar kendime gelemedim. İyi olmayışımı Sinan ile talebelerim yolda geçirdiğim kalp rahatsızlığına bağlamışlar. Anladım ki o anki sıkıntı, onunla karşılaşacağıma dair bir işaretti.

Ne diyeyim sana... Adını da öğrenemedim. Taaa Kırşehir'i'nin Kabadurak Köyü neresi Denizli'nin Kınıklı Köyü neresi...

Allah'ım yoksa yazgımı burada mı yazdın? Sana inanmayan taş kesilsin Allah'ım! Sen nelere kadirsin!

Kırlangıç'ın menekşeleri beni bu kadar sarımadı. Yüreğimdeki ateş artık son seviyede... Hiçbir ilaç yarama derman olmaz bundan böyle. Ne tabipler gelsin ne tabipler gitsin artık. Yarama derman olmayan tabip benden kırk fersah uzak dursun.

Uykular haram oldu... Günler geceler geçmez oldu. Zamana karşı durmam lazım. Zaman bitmesin, geçmesin, yelkovanlar akrepleri kovalamasın...

Şimdiden onu bir daha görmek için planlar, programlar yapmaya başladım. Nasıl gitsem, ne zaman gitsem, nasıl izin alsam, kiminle gitsem, ne bahaneler uydursam?...

Kimle dertleşsem bilemiyorum. Sinan benim en iyi dert ortağım. Onunla birbirimize her şeyimizi paylaşıyorduk. Ama henüz ikimizin de başında sevda rüzgârı esmemişti. Ona nasıl söyleyecektim. Çocuklaştım iyicene. Yaramaz bir çocuk oldum.

Onu görelim henüz bir gün bile tamamlanmamıştı. Ama bana yüzyıl gibi geçmişti. Akşam Sinan'a açmam lazım. Onunla dertleşmem, ondan yardım almam lazım.

Akşam yemeğinden sonra Sinan'a konağın bahçesinde konuşmak isteğimi söyledim. Beni

hiçbir zaman kırmazdı. Hemen olur dedi. Yemekten sonra bahçede buluştuk.

- Sinan bugün seninle bir şeyler paylaşacağım ama aramızda kalacak.
- Olur mu ağam? Söylemesini istemediğin kelimeleri bugüne kadar başkasının ağzından duydun ağam! ????
- Estağfurullah Sinan. Yine de temin edeyim de, çünkü benim özelim. Sadece seninle paylaşmak istedim.
- Tamam ağam.
- Sinan, ben karasevdaya tutuldum.
- Sen ne söylersin ağam?
- Maalesef Sinan. Dünden beri gözlerime uyku girmedi. Bugünkü halimi görmedin mi, atölyede kendimi doğru dürüst derse bile veremedim.
- Fark ettim ağam. Ben de "neyin var" diye soracaktım!
- Dün gittiğimiz Kınıklı Köyü var ya?
- Evet!
- Köyde Muhtarın konağında misafir olmuştuk ya?
- Evet ağam!
- İşte orda gördüm onu!
- Kimi ağam?
- Onu işte anlasana!
- Kimi ağam?
- Beni yakanı!
- Seni kim yaktı ağam ?
- Bahçede gördüğüm güzel, beni yakan...
- Ne diyorsun ağam, yoksa vuruldun mu?
- Ne vurulması Sinan, bin parçaya bölündüm...
- Eyvah eyvah... Ağam sen karasevdaya tutulmuşsun...
- Ya ben ne dedim Sinan?
- Eyvah ki eyvah...
- Hem de nasıl eyvah...
- Bundan sonra n'olacak?
- Ben de bilmiyorum. Bana fikir ver, bana yardım et !
- Nasıl yardım edeyim Ağam?
- Bilmiyorum Sinan bana yardımcı ol!
- Peki ağam. Önce sakın olalım. Sonra ne yapacağımıza karar verelim.
- Doğru söylüyorsun Sinan. Ama ben bu gece nasıl uyacağım?
- He heh heh! Ağam âşık olmuş...
- Sinan!
- Tamam Ağam...
- Sabah olsun, hayrolsun... Gece bir fikir buluruz... Yarın onu tekrar görmem gerekiyor.

- Doğru söylersin ağam.
- Sabah ola hayrola...

{{

O gece nasıl sabahladığımı bir Allah bilir bir de odanın döşemeleri... Sabaha kadar üzerlerinde dolaşa dolaşa hepsinin uzunluğunu, odada kaç tane olduklarını, ezberleye ezberleye hatmettim. Ama planımı da yaptım. Öğlen arası komşumuzun atıyla yanına Sinan'ı da alıp gideceğim. Bahanem de aldığımız derilerden bazılarının çürümeye başlamış olması olacaktı. Hayvanlarda hastalık olup olmadığını kontrol ettireceğiz. Ahi Babamdan izin almıştım. Sinan'la da anlaştık. Tek atla öğlen arası köye gidip geleceğiz...

Zaman geçmez oldu. Rüzgârın aldığı yel yanağımdan öyle yavaş, pamuk yumuşaklığında geçiyordu ki sanki benimle konuşur gibiydi... Ata binmemizle yola çıkmamız bir oldu.

- Ağam ağır olsak, biraz ağır gitsek olmaz mı?
- Yok Sinan, zamandan önce güzelimi görmem lazım!
- Zamanla yarışabilir misin ağam?
- Bak bakalım nasıl yarışıyorum!

Atın yelesine sağa sola dalgalanma fırsatı bile vermiyordum. Soluğumu alıyordum geriye vermeden yenisini alıyordum. Zamana karşı koymam, zamanı yenmem lazım.

Köy, görüş mesafeme giriverdi. Belki normal yolculuktan iki kat daha hızla giderek yol mesafesini yarı yarıya indirmiştim. Şöyle bir arkama baktığımda kaldırdığım duman kesik kesikti. Yoldaki tozlar hızıma öyle yavaş kalmışlar ki yarıdan fazlası kalkmadan yerlerine oturmuştu. Neyse Muhtarın bahçesine girmeden önce yavaşladım. Bahçenin uzun yüksek duvarından bakmak zor oluyordu. Oldukça yüksekmiş, bir sarmaşıklar daha da uzatmış. Attan ağır bir şekilde inerek dış bahçenin tahta kapısını çaldım.

- Sinan onu görünce olur ya kendimi kaybedersem, dilim filan tutulursa beni arkadan çimdikle olur mu?
- Tamam ağam, hem yanıdayım hem de arkanda!
- Sağ ol...

Kapı ağırdan açılıverdi.

- Buyrun Ağam. Muhtar Babam evde değil ama diyeceğiniz varsa söyleyeyim.

Tutulup kalmıştım. Orta yerde kalıverdim. Sinan'ın beni uyarması ile biraz kendime geldim.

- Şeyyy... Bizler önceki gün gelmiştik. Hatırlar mısınız, şehirden talebeleri getirmiştik. Bizi misafir etmiştiniz.

- Hatırlamaz mıyım ağam. Muhtar Babam yok. Öğlen namazını camide kılıp gelecek. İsterseniz köy odasında sizleri misafir edeyim. Babama da haber salayım. Olur mu?

Bir şey diyemedim. Kafamı salladım sadece. Bizi bahçedeki köyün misafirlerine ayrılan köy odasına götürdü. Allah'ım o ne gözler, bir ömre bedel! Allah'ım o ne kaşlardı öyle, kalem gibi! Allah'ım zülüfler, yüreğime dalga dalga akıyor. Allah'ım, kelimeler dökülürken kalbimi yakarak geçiyor. Allah'ım o ne endam öyle! Boyuna bosuna kurban!

Bizleri köy odasına götürdü.

- Ustam ayran mı içersiniz yoksa soğuk su mu?

Gözlerine baktım baktım, daldım deryalara... Uçsuz bucaksız deryalara... Kaybettin beni deryalarda.

Nasıl dönerim? Kaybolmaz mıyım? Elini uzatır mısın, çeksen beni, götürsen beni, Kırlangıcın menekşeleri arasına götürsen beni...

- Şey ayran olursa memnun kalırız, dedi Sinan...

- Ağam tutuldun yine, diye seslendi yüreğime Sinan.

- Şeeyy ayran alalım, eğer zahmet olmazsa! Bu arada ismini bağışlar mısın ?

- Ne zahmeti Ustam ! Adım Menekşe

Menek...şe...şe...şe...şe...

Menekşe...şe...şe...şe...

Kulağım kapandı birden... Duymaz oldum. Uğultular beynimde zonkluyordu. Sanki Menekşe der gibiydi...

Menekşe mi?

Menekşe mi?

Menekşe mi?

{{

İyiden iyiye dünyanın en güzel duygusu olan "AŞK" beni tesiri altına almıştı. Aşk insanın başını döndürmüş ya ne baş kaldı, ne de göz...

Atölyede ve konakta hâlimi fazla belirtmemeye çalışsam da aşk beni benden aldı. Ne doğru dürüst konuşabiliyorum ne de günlük hayatımı idame ettirebiliyorum. Sarhoş misaliyim. Gecem gündüzüme karıştı.

Dudaklarımdan çıkan tek kelime, "MENEKŞE"... Demek ki boşu boşuna Kırlangıcın menekşelerine âşık olmamışım. Onlar da boşu boşuna bana âşık olmamışlar... Ama şimdi ne olacak? Menekşe'nin gözleri mor menekşe... Ben ise tüm menekşelere âşıktım. Birini sevmesem hepsi bana küserdi. Hepsine ayrı ayrı şefkat gösterirdim. Birini unutsam hepsi birden boyunlarını büklerlerdi.

Ben şimdi ne yapacağım? Allah'ım sen bana yardım et! Beni çaresiz bırakma! Beni çaresizlikler içerisinde elimi kolumu çaresiz bırakma! Allah'ım benim aklıma sahip olmam için bana dayanma gücü ver! Sabır ver! Sabır ver! Sabır ver!...

Konaktakiler bende bir tuhaflık olduğunu farkına varmışlar, Sinan'ın ağzını arıyorlarmış. Sinan ise sözüne sadık bir kardeşim olarak sır vermiyormuş. Ahi Babam bir akşam beni yanına çağırdı.

- Evladım birkaç gündür sende bir değişiklik görüyorum. Biliyorum köy hasreti, ana baba hasreti seni tutsak almıştır. Yillardır bu hasretlik devam ederken hiç böyle olmamıştın. Allah izin verirse baharı çıkartırsak hep beraber Kırşehir'i ne gideceğimizi söylemiştim sana. Ama bu halin beni üzüyor. Bilmediğim başka bir şey varsa anlat oğulum. Derdini söylemeyen derman bulamaz.

- Estağfurullah Efendim. Herhangi bir sorunum yok belki buraya alışamadık, yer değişikliğinden olabilir.

- Pek öyle görmedim ama. Neyse bir sıkıntın varsa beraber çözelim evlat.

- Peki efendim. Teşekkür ederim, ilginiz ve alakanız için.

Odama girerken Fatıma Ana beni kapıda durdurdu.

- Evladım ben senin anan sayılırım. Ahi Babana açılmamış olabilirsin ama ben sende bir haller olduğunu fark ettim ve izlenimlerime göre sen bir dilbere âşık olmuşsun.
- Fatıma Ana!
- Yok oğul, derdini söylemeyen derman bulamaz. Ben anayım ve evladımda ne haller olduğunun farkına varırım.
- Gözünden hiçbir şey kaçmıyor demek ki!
- Söyle bakalım kim bu aklını başından alan?
- Şeeey, Kınıklı köyünde. Muhtarın kızı...
- Sevindim... Ben de oğlumuzun mürüvvetini ne zaman göreceğiz diye hayıflanıyordum.
- Biliyorsun ana, yolumuzda engeller çıktı, ummadığımız işkencelere, hareketlere maruz kaldık.